

tiam, ut iusta illa esse possit. *Letamini* (inquit) *in Domino, & exultate iusti.* In Domino dicit habendam esse letitiam ab eo, quem suorum peccatorum poenitentiam non alibi. Sunt enim multi, qui peccata, quibus ante servierant, iam deseruerunt, pro male actis poenitentiam fecerunt, nec tamen propter hoc in Domino, sed in seipsis letantur, sibi ipsis applaudunt, sibi blandiuntur, & gloriam tantae victoriae sibi ipsis tribuunt, quam Deo, à quo tantum bonum acceperunt, reddere debuissent. Hos tales sub figura Regis Assyriorum, Esaias Propheta redarguit, (cap. 10.) dicens: *Nunquid gloriabitur securis contra eum qui fecit in ea? aut exaltabitur serra contra eum à quo trahitur?* Quomodo si eleveur virga contra elevanem se? & exaltetur baculus, qui utique lignum est. Ut hominum infirmitatem, vel (ut verius dicam) impotentiam Propheta exprimeret, securi & serra comparavit illos, quae nisi ab alio moveantur, scindere aliquid non possunt. Talis est quamlibet robusti hominis virtus atque potentia: quoniam nisi à Deo moveatur, ille ad bonum assurgere non valet. Hanc suam impotentiam agnovit sponsa, quae in canticis (cap. 1.) dicebat: *Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.* Movere se non posse credebatur, quae à sponso trahi poterat. Ille est, qui movet voluntatem nostram, ad bonum incitans, ille juvat intellectum nostrum, ut bonum aliquod cognoscere valeat. Propter quod Paulus ait: (2. Corinth. 3.) *Non quod sufficienter simus cogitare aliquid ex nobis quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est.* Merito ergo Propheta Deum, cuius virtute operamur, comparavit artificem, homines vero qui sine illius motione & cooperatione nihil bonum agere possunt, similes feci securi & serra. Deo siquidem movente, & per suam gratiam coadjuvante, multa potest homo bona agere. *Omnia possum* (inquit Paulus Phil. 4.) *in eo qui me confortat.* Destitutus autem Dei auxilio, quod per gratiam habebat, omnes fere suas vires amisit. Huius rei testis est David, qui peccatum suum desplorans, in (Psal. 37.) ait: *Dereliquit me virtus mea.* Virtus sua peccatorem deserit: quoniam qui antea per Dei gratiam tam fortis erat, ut omnibus demonis, carnis, & mundi incursum valeret resistere, jam post peccatum auxilio divinae gratiae privatus, paucissimis potest obviare tentationibus. Hoc enim minatus est Dominus iis, qui praecepta illius servare contempserunt. *Corruetis*, (inquit Levit. 26.) *coram hostibus vestris, & subiciemini his, qui oderunt vos.* Sicut enim cui Deus adiutor est, omnes suos despicit inimicos, sic qui Deum adiutorem non habet, illis resistere non valet, sed praeda illorum fit. Sed si tam infirmata est peccatoris virtus, qui fit, ut captus ille à demone & fortiter ligatus, viribus propriis de potestate & ditione illius eripi possit. Sanctus ille omnium hominum fortissimus, (Jud. 16.) cum septem in capite, & quibus omnis illius fortitudo pendeat, retinuit capillos, rupit septem novos nervicosque funes, quomodo si rumpet quis filium de stupa tortum spatamine, cum odorem ignis acceperit. Cum autem rasum fuit caput illius, & septem illos crines amisit, simul cum illis recessit fortitudo sua, nec tunc jam valuit rumpere funes, nec Philistaeis resistere sicut ante. Septem capilli, & quibus Sanctonis fortitudo pendeat, septiformem spiritus sancti gratiam significant. Qui hac munus fuerit, facile omnia vincula rumpet. Contra vero si Dei gratia fuerit destitutus, pristinam illam perdet fortitudinem, nec jam valebit funes peccatorum suorum, quibus à demone captivus tenetur, dirumpere. Fieri ergo necesse est, ut ad finem usque in peccatorum

suorum sordibus & vinculis peccator permaneat, nisi Dominus sua benignissima pietate inde illum eripere voluerit. Nam ille solus est qui educit vincos in fortitudine, (Psal. 67.) similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris. Ille est, qui alligato diabolo, liberavit homines, quos tenebat ille captivos. Liberavit inquam eos, etiam cum illi suis peccatis Deum ad iram provocassent, & in sepulchris, hoc est, in foetida & carnali conversatione habitarent, quod immensa Dei erga nos misericordiae est argumentum. Nam cum illi in obscenis carnis suae voluptatibus essent sepulti, & magnitudine suorum scelerum Deum exasperassent, ille tamen pro sua benignissima pietate non indignatus est nos visitare, & vincos, robore fortitudinis suae de captivitate diaboli eripere. Quid igitur ó scelestes agitis? Cur ingrati estis Deo Salvatori vestro? Cur tantum non agnoscitis beneficium? Ille vos vincos de captivitate daemonis liberavit, & tanti facinoris gloriam vobis ipsis arrogare non erubescitis? In vobis ipsis letamini, & de virtute vestra mendaciter & vane exultat, quasi gens, quae iustitiam fecerit, & iudicium Dei sui non dereliquerit. Melius quidem David, qui dicebat: (Psal. 112.) *Cantabo Domino qui bona tribuit mihi, & psallam nomini Domini altissimi.* Bona multa & maxima poenitentem tribuit Dominus, propter quae David se Deo cantaturum dicit: *Nam tempus illi dedit ad poenitentiam, cum tamen potuisset iuste vitam quam non merebatur, statim ab illo auferre.* Mala quae commiserat, agnoscente fecit, ut agnoscentes detestaretur. Neque hoc contentus est, sed peccatorum displicentiam inspiravit, & veram tandem poenitentiam illi dedit. Nam hanc donum Dei esse testatur Paulus, (2. Tim. 2.) cum Timotheum admonet, ut cum modestia corripiat eos, qui resistunt veritati: *quando Deus det illis poenitentiam ad cognoscendam veritatem.* Ex quo Pauli loco Augustinus colligit, quod non solum cum agitur poenitentia, sed etiam ut agatur, necessaria est Dei misericordia. Cantare ergo debent Domino, & psallere nomini illius, qui tanta & tam multa ab illo reeperunt. *Exultate Deo adiutori nostro.* Deo exultate, non vobis. Causam vero cur Deo exultare debeant, expressit addens: *adiutori nostro.* Ideo enim in illo letari & exultare debemus, quia ille adjuvat infirmitatem nostram, sine cuius auxilio respicere non possemus à laqueis diaboli, à quibus captivi tenebamur. *Letamini in Domino, & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.* In Domino letamini, in Domino exultate, in Domino gloriamini, quia ille est, qui in sanguine testamenti sui educit vincos qui erant in lacu. (Zach. 9.) *Torcular calcavi solus* (inquit ille Esai. 63.) *& de gentibus non est vir mecum.* Quam ergo pariem habebitis ó peccatores in gloria, si pondus belli non sustinuitis, immo nec in illo fuitis? Impudentissime vobis ipsis arrogatis vel gloriam absque victoria, vel victoriam sine pugna. Nihil revera habetis peccatores quod non accepistis. Quid ergo gloriamini quasi non accepistis? Vana quidem est gloria, immo & vanissima, quae non veritati, sed mendacio innititur. Solus de hoste triumphavit, solus vos captivos de durissima demonis servitute eripuit, & socium habebit in gloria? Absit. *Sicut socii passionum* (inquit Paulus 2. Corinth. 1.) *ira & consolatorum.* Si igitur socii non fuitis in pugna, cur vultis & participes esse in gloria? Ille sibi soli victoriae gloriam servavit, qui solus fuit in durissimo passionis conflictu. Quid ergo agitis peccatores? Quid casto labore de vestra poenitentia gloriam habere conamini? Deus gloriam suam alteri non vult dare, an forte illo invito de manibus illius vos praeripietis? Si gloriantur vobis est, Paulus vos

docet in quo gloriemini. (2. Corinth. 10.) *Qui gloriatur* (inquit ille) *in Domino gloriatur.* Non in universam gloriam prohibet, sed in quo talis gloria constituenda sit, docet: *In Domino*, inquit, *gloriatur.* Qui de peccatis doluit, aut aliquid aliud bonum egit, merito letari & gloriaripotest, modo ille in Domino gloriatur, id est omnem boni operis gloriam in Deum vertat, & non sibi, sed Deo adscribat, & illi acceptum referat. Dicit poenitentis anima apud se, id quod Sanctam Hester dixisse sacra refert historia: (Hest. 14.) *Nunquam letata est ancilla tua ex quo huc translata sum usque in praesentem diem, nisi in te Domine Deus Abraham.* *Letamini in Domino, & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.* Letamini, quos peccatorum

vestrorum vere poenituit: quoniam jam iniquitates vestrae remissae sunt, peccata vestra sic recta sunt, ut Deus omnium bonorum & malorum contemplator illa non videat, eo quod jam ab illis faciem suam avergit. Exultate iusti: quoniam jam peccatores esse desistis, & in numero iustorum computamini. Gloriamini jam recti corde: quoniam Deus eripuit vos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnum filii dilectionis suae. Letamini in Domino & exultate, quoniam liberavit vos à multis & durissimis flagellis, quae peccatoribus sunt in alia vita parata, & spem vobis dedit de gloria adipiscenda certissimam, per merita Jesu Christi filii sui, qui cum eo & Spiritu Sancto vivit & regnat in saecula saeculorum. Amen.

F I N I S.

B

C

- 62 Quoniam melior est misericordia tua super vitas, h. 21. f. 55. c. 1.
- 65 Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arictum, h. 25. f. 65. c. 1.
- 71 Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum, h. 13. f. 32. c. 2.
- 75 Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, & reliqua cogitationis, h. 8. f. 21. c. 2.
- 76 Renuit consolari anima mea, h. 8. f. 20. c. 1.
- 78 Deus venerunt gentes in hereditatem tuam, h. 15. f. 38. c. 2.
- 83 Passer invenit sibi domum, h. 12. f. 31. c. 1.
- 84 Misericordia & veritas obviaverunt sibi, h. 11. f. 27. c. 2.
- 96 Dominus regnavit, exulter terra, latentur insulae multae, h. 18. f. 45. c. 1.
- 101 Vigilavi & factus sum sicut passer solitarius, h. 12. f. 31. c. 1.
- 103 Qui sanat omnes infirmitates tuas, h. 14. f. 36. c. 1.
- 103 Qui respicit terram, & facit eam tremere, h. 5. f. 13. c. 1.
- 115 Ego dixi in excessu meo, omnis homo mendax, h. 11. f. 29. c. 1.
- 118 Beati immaculati in via, h. 15. f. 37. c. 1.
- 118 Declinate à me maligni, & scrutabor mandata Dei mei, h. 15. f. 37. c. 2.
- 118 Latum mandatum tuum nimis, h. 24. f. 61. c. 2.
- 118 Misericordiae tuae multae Domine, h. 4. f. 10. c. 1.
- 129 Si iniquitates observaveris Domine: Domine, quis sustinebit? h. 14. f. 35. c. 1.
- 136 In salicibus in medio ejus suspendimus organa nostra, h. 21. f. 54. c. 1.
- 144 Suavis est Dominus universis: & miserationes ejus super omnia opera ejus, h. 4. f. 10. c. 1.
- 147 Lauda Hierusalem Dominum: lauda Deum tuum Sion, h. 24. f. 62. c. 1.

Proverborum.

- 2 **L**abiantur cum male fecerint: & exultant in rebus pessimis, h. 7. f. 17. c. 2.
- 3 Honora Deum ex tua substantia, h. 23. f. 59. c. 1.
- 11 Strata dolosa abominatio est apud Deum: & pondus aequum voluntas ejus, h. 11. f. 29. c. 2.
- 15 Est quasi cum dives nihil habeat: & est quasi pauper cum in multis divitiis sit, h. 2. f. 6. c. 1.
- 18 Justus in principio accusator est sui, h. 11. f. 27. c. 2.
- 19 Abscondit piger manum sub ascella: nec ad os suum applicat illam, h. 6. f. 16. c. 1.
- 20 Misericordia & veritas custodiunt Regem, h. 11. f. 27. c. 2.
- 20 Pondus & pondus, mensura & mensura utrumque abominabile est apud Deum, h. 11. f. 29. c. 2.
- 27 Anima esuriens etiam amarum pro dulci sumet, h. 7. f. 18. c. 1.
- 28 Justus quasi Leo, h. 16. f. 39. c. 2.
- 31 Omnes domestici ejus vestiti sunt duplicibus, h. 13. f. 33. c. 2.

Ecclesiastes.

- 1 **Q**UI apponit scientiam addit & dolorem, h. 8. f. 20. cap. 1.
- 8 Sunt impii qui ita securi sunt, quasi justorum facta habeant, h. 2. f. 6. c. 2.
- 10 Labor stultorum affliget eos qui nesciunt ire in civitatem, h. 19. f. 49. c. 1.
- 11 Si ceciderit lignum ad austrum aut aquilonem, h. 20. f. 50. c. 2.

Canticorum.

- 1 **C**urremus in odorem unguentorum tuorum, h. 19. f. 49. c. 2.
- 4 Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es, h. 6. f. 16. c. 2.

Sapientiae.

- 1 **I**n malevolam animam non introibit sapientia, h. 15. f. 38. c. 1.
- 4 Inconstantia concupiscentiae transvertit sensum, h. 10. f. 26. c. 1.
- 5 Lassati fumus in via iniquitatis & perditionis, h. 19. f. 49. c. 1.
- 7 Sapientia vincit malitiam, h. 3. f. 8. c. 2.
- 10 Sapientia aperuit os mutorum, & linguas infantium fecit disertas, h. 21. f. 54. c. 2.

Ecclesiastici.

- 2 **S**ecundum enim magnitudinem illius, sic & misericordia illius cum ipso est, h. 3. f. 8. c. 2.
- 13 Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea, h. 6. f. 16. c. 1.
- 13 Cor enim hominis mutat faciem ejus, h. 14. f. 34. c. 2.
- 15 Non est speciosa laus in ore peccatoris, h. 21. f. 5. c. 2.
- 21 Via peccantium complantata lapidibus, & in fine illorum inferi, & tenebrae, & poenae, h. 19. f. 49. c. 2.
- 36 Sacrificium salutare est descendere ab iniquitate, h. 23. f. 58. c. 2.
- 40 Jugum grave super filios Adae, h. 10. f. 25. c. 2.

Isaia.

- 1 **A**planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas, h. 2. f. 7. c. 1.
- 1 Lavamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum: Si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix dealbaborur, h. 12. f. 39. c. 2.
- 4 Laude mea infrnabo te, ne intereas, h. 21. f. 55. c. 1.
- 5 Vae qui dicitis bonum malum & malum bonum, h. 11. f. 29. c. 1.
- 5 Deserta in ubertatem versa advenae comedent, h. 11. f. 28. c. 2.
- 5 Quasi vinculum plaustrum peccatum, h. 17. f. 42. c. 2.
- 6 Ecce ego Domine, mitte me, h. 16. f. 40. c. 1.
- 33 Qui obturat aures suas ne audiat sanguinem, iste in excelsis habitabit, h. 13. f. 33. c. 1.
- 40 Mensus est pugillo aquas, & caelos palmo ponderavit, h.

h. 3. f. 9. c. 1.

- 43 Ego sum qui deleo iniquitates, & memor non ero, h. 8. f. 22. c. 1.
- 44 Germinabunt inter herbas sicut salices, h. 21. f. 54. c. 1.
- 49 In terra sua duplicia possidebunt, h. 13. f. 33. c. 2.
- 52 Mundamini qui feris vasa Domini, h. 15. f. 37. c. 2.
- 66 Quae est ista domus quam aedificatis mihi? h. 15. f. 38. c. 2.

Hieremie.

- 1 **A.** A. Domine Deus: ecce nescio loqui, h. 16. f. 40. c. 1.
- 17 Benedictus vir qui confidit in Domino, & erit Dominus fiducia ejus, & erit quasi lignum, h. 15. f. 36. c. 2.
- 50 Effusi estis sicut vituli super herbam, h. 25. f. 65. c. 1.
- 23 Numquid non verba mea sunt quasi ignis ardens, & quasi malleus conterens petram? h. 19. f. 49. c. 1.

Thronorum.

- 1 **E**ffunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Domini, h. 15. f. 38. c. 1.
- 2 Consparge & lauda in nocte in principio vigiliarum tuarum, h. 21. f. 54. c. 2.
- 4 Candidiores nive, nitidiores lacte, denigrata est super carbones facies eorum, h. 6. f. 15. c. 2.

Ezechielis.

- 1 **A**nimalia illuc gradiebantur ubi erat imperus spiritus, h. 15. f. 39. c. 2.
- 2 Filii hominis sta super pedes tuos, & loquar tecum, h. 5. f. 13. c. 1.
- 14 Ego Dominus humiliavi lignum sublime, & exaltavi lignum humile, h. 20. f. 50. c. 2.
- 18 Si impius egerit poenitentiam ab omnibus peccatis suis, h. 14. f. 35. c. 1.
- 36 Dabo vobis cor novum, & spiritum novum ponam in medio vestri, h. 16. f. 40. c. 1.

Danielis.

- 2 **R**EX Nabuchodonosor vidit per somnium statuam magnam, h. 8. f. 20. c. 2.
- 7 Fluvius igneus rapidusque egrediebatur à facie ejus, h. 17. f. 42. c. 2.
- 13 Ostia pomarii clausa sunt, nemo nos videt, h. 9. f. 23. c. 1.

Osee.

- 7 **M**aledictum & mendacium & homicidium, & perjurium & furtum inundaverunt, & sanguis sanguinem tetigit, h. 4. f. 11. c. 1. & h. 20. f. 51. c. 2.
- 4 Fornicati sunt & non cessaverunt, h. 6. f. 16. c. 1.
- 14 Omnem aufer iniquitatem, & accipe bonum, & redemus vitulos laborum nostrorum, h. 16. f. 39. c. 2.

Johannis.

- 2 **R**eddami vobis annos quos comedit locusta bruchus & erugo & eruga, h. 1. f. 5. c. 1.
- 9 Si calaverint se ab oculis meis in profundo maris, ibi mandabo serpenti, & mordebit eos, h. 7. f. 17. c. 2.

Naum.

- 3 **O**mnis qui viderit, respiciet à te, h. 8. f. 21. c. 2.

Sophoniae.

- 1 **A**mbulabunt caeci, quia Domino peccaverunt, h. 2. f. 6. c. 2.
- 1 Et erit in tempore illo scrutabor Hierusalem in lucernis, h. 9. f. 23. c. 2.

1. Machabaeorum.

- 4 **T**emplum fuit mundatum per Judam Machabaeum, h. 15. f. 38. c. 2.

Matthaei.

- 5 **B**eati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt, h. 15. f. 37. c. 1.
- 10 Pulverem de pedibus vestris excutite, h. 6. f. 15. c. 2.
- 11 Consteo tibi pater caeli & terrae, quia abscondisti haec à sapientibus & prudentibus, h. 11. f. 28. c. 1.
- 12 Quicumque dixerit verbum contra filium hominis, remittetur ei, h. 10. f. 26. c. 2.
- 12 Ex abundantia cordis os loquitur, h. 21. f. 53. c. 1.
- 25 Intraverunt cum eo ad nuptias, & clausa est janua, h. 24. f. 62. c. 1.

Lucae.

- 5 **D**ilcede à me, quia homo peccator sum, h. 14. f. 34. c. 1.
- 19 Videns civitatem flevit super illam, h. 7. f. 18. c. 1.
- 21 Dico vobis quia vidua haec pauper plusquam omnes misit, h. 23. f. 59. c. 1.

Joannis.

- 7 **T**otum hominem sanum feci in sabbato, h. 14. f. 36. c. 1.
- 8 Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat, h. 19. f. 48. c. 2.

Epistola Pauli ad Romanos.

- 2 **A**n divitias bonitatis ejus & patientiae, & longanimitatis contemnis? h. 4. f. 12. c. 1.
- 2 Ignoras quoniam benignitas Dei ad poenitentiam te adducit? ibidem.
- 2 Non est personarum acceptio apud Deum, h. 7. f. 19. c. 1.
- 3 Justificati gratis per gratiam Dei, h. 15. f. 36. c. 2.
- 4 Resurrexit propter justificationem nostram, h. 18. f. 46.

H

Holocauftum est oblatio seu sacrificium non tamen e converso, h. 25. f. 64. c. 2.
 Holocaufta offerunt aliqui, alii tunc offerunt oblationem seu sacrificium, ibidem.
 Holocauftorum tria genera declarantur, scilicet bovis, arietis, & hirci, h. 25. f. 65. c. 1.
 Homo Spiritu Sancto indiget, ut in bonum dirigatur, h. 16. f. 39. c. 2.
 Homo sive iustus sive peccator arbori comparatur, h. 20. f. 50. c. 2.
 Homo peccando minus culpabilis fuit quam Angelus, h. 10. f. 27. c. 1.
 Homini omnia servantur etiam Angeli, h. 4. f. 10. c. 1.

I

Iebusæus non potuit extirpari, Deo ita disponente, ad exercitium filiorum Israel, h. 20. f. 52. c. 1.
 Intellectus est pars non parva liberi arbitrii, h. 10. f. 26. c. 2.
 Iustus quicumque non securus vivat, sed semper cadere metuat, h. 1. f. 3. c. 2.
 Iusti variis gressibus incedunt in via Dei, h. 16. f. 39. c. 2.
 Iustitia Dei fluvius igneus est, h. 17. f. 42. c. 2.

L

LABIA peccatorum aperta sunt ad malum, non tamen ad bonum, h. 21. f. 53. c. 1.
 Laudari non vult Deus ab ipsis peccatoribus, & multa alia laudum Dei nostri, idem c. 2.
 Leprosi abscondenti caput in dumeto, comparatur peccator, h. 9. f. 23. c. 1.
 Leproso comparatur peccator, h. 6. f. 16. c. 1.
 Lætari non possunt de beneficiis per Christum collatis quæ illa non credunt, h. 18. f. 45. c. 2.
 Lætiam in seipso experitur pœnitens post integram peccatorum confessionem, & se exoneratum gravi pondere, h. 18. f. 46. c. 1.
 Libertas humani generis per Christum data est, h. 18. f. 44. c. 2.
 Libido multorum malorum est causa, h. 1. f. 3. c. 1.
 Luctus dolor & tristitia peccatoris augetur ex consideratione bonorum quæ perdidit, h. 7. f. 20. c. 1.
 Lucifer captivum tens genus humanum comparatur quibusdam animalibus, quæ sic constringunt aliquid intra se inclusum, quod sine fractione non dimittant, h. 18. f. 45. c. 1.
 Luto comparatur homo, h. 10. f. 26. c. 2.

M

Maculare possunt tria, fumus, pulvis, & liquor, h. 6. f. 15. c. 2.
 Mentes iustorum non mundæ reperientur, si Deus illos remota pietate iudicare voluerit, h. 24. f. 63. c. 1.

Meritum nostrorum meritum de condigno appellatur, h. 3. f. 9. c. 1.
 Misericordia Dei ad se relata, infinita est, ad opera tamen relata parva, vel magna dicitur, h. 3. f. 8. c. 2.
 Misericordia Dei lata longa est & profunda, h. 3. f. 9. c. 2.
 Misericordia Dei undique nos circumdat, h. 3. f. 9. c. 2.
 Misericordia Dei ubique respundet, h. 4. fol. 10. c. 1.
 Misericordia Dei magna est in creatione creaturarum ad hominis utilitatem, & in assumptione humanitatis, & in hoc quod à peccato nos defendit, & in hoc quod pro peccatis pœnas debitas non statim exigit, h. 4. f. 10. c. 2.
 Misericordia Dei abutuntur peccatores, h. 4. f. 12. c. 1.
 Misericordia Dei non impeditur longevitate peccatorum, h. 5. f. 14. c. 1.
 Misericors Deus movet peccatorem ad penitentiam, & donat illi gratiam post ipsam penitentiam, h. 5. f. 13. c. 2.
 Moyse ut populo parceret tabulas legis fregit, h. 3. f. 8. c. 1.
 Morbum ignorans proprium non quæret medicorum auxilium, h. 7. f. 17. c. 2.
 Morte Christi jugum legis fuit sublatum, h. 3. f. 8. c. 2.
 Mortis & nativitatis consideratio multum juvat ad superbiam reprimendam, h. 23. f. 60. c. 2.
 Mundanæ felicitates nomine equi significantur, h. 20. f. 52. c. 2.

N

Necessarium & æternum est, quicquid in Deo est, h. 22. f. 55. c. 2.
 Numerus denarius perseverantiam in bono significat, h. 18. f. 46. c. 1.

O

Obedientia melior est quam victima, h. 23. f. 59. c. 1.
 Occasio peccati porta lata est per quam peccatum ipsum ingreditur, h. 13. f. 33. c. 1.
 Otiositas multorum malorum est occasio ut patet in Davide, h. 10. f. 26. c. 1.
 Oculi Domini cuncta prospiciunt, & ideo oportet peccatorem ipsum timere, & ipsum revereri, h. 9. f. 23. c. 1.
 Organum animæ nostræ est corpus, quia ipso tamquam instrumento laudat Deum, h. 21. f. 54. c. 1.

P

PASSIO Christi, quando passus est, fuit accepta à Deo in voluntate, non tamen in præmii retributione tunc illi reddita, h. 25. f. 64. c. 2.
 Pauci sunt qui de divina misericordia confidunt, ut Cain & Judas, multi tamen, qui iustitiæ illius obliviscuntur, h. 19. f. 49. c. 2.
 Peccator exemplo Davidis numquam de Dei misericordia diffidat, propter quæcumque scelera, h. 1. f. 3. c. 2.
 Peccator est pauper cæcus & nudus, h. 2. f. 5. c. 2.
 Peccator ad misericordiam Dei tamquam ad Asylum confugere debet, h. 3. f. 7. c. 2.
 Peccator suis viribus à peccato resurgere non potest, h. 5. f. 12. c. 2.

Pec-

Peccator comparatur imagini relucenti in speculo, h. 5. f. 13. c. 1.
 Peccator phrenetico comparatur, h. 7. f. 17. c. 2.
 Peccator prius in se puniat peccata sua, ut Deus non puniat, h. 11. f. 27. c. 2.
 Peccatoris expectatio ad penitentiam si non convertatur, majoris supplicii erit causa, h. 5. f. 12. c. 2.
 Peccatoris intellectus, memoria & voluntas, impediuntur ne exeant in actus suos respectu Dei, h. 23. f. 59. c. 1.
 Peccatores currere debent in odorem unguentorum Christi, h. 19. f. 49. c. 2.
 Peccatum unum impellit ad alterum, ut fluctus in aqua excitat alterum, h. 4. f. 10. c. 2.
 Peccatum in Spiritum Sanctum quid sit, declaratur, h. 5. & h. 17. f. 14. & 44.
 Peccatum animam maculat, h. 6. f. 15. c. 1.
 Peccatum est velut quoddam mendacium, h. 11. f. 28. c. 2.
 Peccatum in triplici differentia consistit, quia aut ignorantia aut infirmitate aut malitia, h. 14. f. 36. c. 1.
 Peccatum post actum peccati nihil aliud est præter obligationem ad æternam penam, h. 22. f. 56. c. 1.
 Peccati originalis effectus seu incommoda & pœnæ quæ ex ipso peccato nobis venerunt, ponuntur, h. 10. f. 25. & 27.
 Peccata sua & vitia sæpe peccatores dicunt esse virtutes, h. 7. f. 18. c. 1.
 Peccatum remissio potest esse sine infusione gratiæ, h. 5. f. 13. c. 2.
 Peccatorum remissio & multa alia occulta erant antiquis, h. 11. f. 28. c. 1.
 Perfectorum opera ac etiam illorum opera qui non sunt tam perfecti acceptat Deus, figura hujus est, in Loth fugiente incendium Sodomæ, h. 25. f. 65. c. 1.
 Perverere debent boni in bona vita incepta, h. 25. f. 63. c. 2.
 Perseverantia & firmitas in bono æque donum Dei est, sicut boni operis initium, h. 18. f. 46. c. 1.
 Plumis comparantur omnes corporis dotes & gratiæ, h. 23. f. 60. c. 1.
 Pœnitens graves hostes in gravia peccata prius aggrediat: quoniam his superatis, facilius aliorum victoriam habebit, h. 14. f. 36. c. 1.
 Pœnitentia convenienter comparatur jubilæo, h. 1. f. 4. c. 1.
 Pœnitentia adveniente, bona perita recuperantur, ibidem.
 Pœnitentia non erit fructuosa sine spe veniæ, h. 5. f. 13. c. 2.
 Pœnitentia delentur peccata quamvis gravia sint, h. 12. f. 30. c. 2.
 Possessio nostra est vita æterna, h. 1. f. 4. c. 2.
 Possessio nostra est quodlibet opus bonum, ibidem.
 Possessio nostra adveniente peccato à parvis animalibus destruitur, h. 1. f. 5. c. 1.
 Præcepta Dei possumus faciliter servare, h. 23. f. 58. c. 2.
 Prædicatores laudabiliter possunt appetere officium prædicationis, h. 16. f. 40. c. 1.
 Prædicatores in tubis argenteis figurati sunt, h. 19. f. 50. c. 1.
 Prædicatorum conditiones ponuntur, h. 19. f. 48. c. 1.
 Prælati ad salutem subditi magis quam ad observantiam legis & statutorum attendere debent, h. 3. f. 8. c. 1.

Præsentiam Domini peccator timere deberet, ut sic se abstineret à peccatis, h. 9. f. 23. c. 1.
 Psalmus quinquagesimus juxta mysticam significationem tali numero est collocatus, h. 1. f. 3. c. 2.
 Puer cum baculo Elisæi Moysem cum terrore legis significavit. Et Elisæus significavit Christum, h. 22. f. 57. c. 2.
 Putei quos foderat Isaac sacram scripturam representant, h. 15. f. 37. c. 2.

Q

Quinquagesimus numerus remissioni peccatorum est consecratus, h. 1. f. 4. c. 1.

R

Radix montis, in quo tabulæ legis fractæ sunt, corpus Christi cum sit infima illius substantia figuravit, h. 3. f. 8. c. 1.
 Reprehensiones vitiorum lapidibus missis contra aliquem comparantur, h. 19. f. 49. c. 1.
 Repugnancia carnis data est nobis, ut semper haberemus materiam exercendæ virtutis, h. 20. f. 52. c. 1.
 Resurrectionis Domini festivitatem expectant peccatores, ut tamquam canes ad vomitum reverantur, h. 18. f. 46. c. 2.

S

Sacrificium quomodo vult Deus, scilicet cor contritum divitibus & pauperibus est commune, h. 23. f. 58. c. 2.
 Sacrificium laudis Deo offert qui à terrenis vitiis elongatus Deum laudat, propter potentiam, sapientiam, pietatem, liberalitatem, h. 25. f. 64. c. 1.
 Sacrificium iustitiæ fuit Christi passio quia Christus moriens satisfecit ad æqualitatem iustitiæ, ibid. c. 2.
 Sacrificia veteris legis non proficiebant ad salutem animæ, h. 22. f. 55. c. 2.
 Sanguinis nomine peccatum significatur, h. 13. f. 33. c. 1.
 Sanguis Christi oleo comparatur, h. 18. f. 45. c. 1.
 Sanguinis nomine appetitus carnis significatur, h. 20. f. 51. c. 1.
 Scriptura sacra propter nostrum commodum aliorum peccata & pœnitentiam commemorat, h. 3. f. 3. c. 2.
 Scriptura sacra à Judæis literaliter intellecta à nobis tantum spiritualiter representatur in Moyse & Ficeffa & in filia Pharaonis ipsum Moysem à Ficeffa excludente, h. 11. f. 28. c. 1.
 Scriptura sacra sub eodem cortice literæ habet non solum varias sed etiam contrarias significationes, h. 17. f. 42. c. 1.
 Signa veræ cognitionis & contritionis peccatorum patent, h. 7. f. 19. c. 1.
 Singularis numerus pro plurali & e converso sumitur in sacra scriptura, h. 10. f. 25. c. 1.
 Sordes peccatorum non quolibet dolore aut qualibet lachrymarum effusione abluuntur, h. 6. f. 17. c. 1.
 Spiritui Sancto consecrata est remissio peccatorum, h. 12. f. 31. c. 2.
 Spiritu Sancto veniente in anima omnia innovantur, novæ cogitationes, novæ affectiones, nova verba & ope-

opera, & novus homo, h. 16. f. 40. c. 2.
 Spiritus Sanctus cum alicui datur, non tantum datur ad utilitatem ipsius recipientis, sed etiam ad multorum utilitatem, h. 19. f. 47. c. 1.
 Statera in sensu mystico rationem repræsentat, h. 11. f. 29. c. 1.
 Superbus locustæ comparatur, h. 1. f. 4. c. 2.
 Superbiæ vitium denigrat faciem animæ bene operantis, h. 6. f. 15. c. 2.
 Suscitavit Christus tres mortuos, significans suscitationem spirituales peccatoris, h. 5. f. 14. c. 1.

T

TESTA qua Job saniem radebat Christi corpus significabat, h. 2. f. 7. c. 1.
 Titulus præstat Psalmo, quod argumentum præstat aliis operibus, h. 1. f. 2. c. 2.
 Titulus in finem positus aliquibus Psalmis declaratur, h. 1. f. 3. c. 2.
 Tristitia quæ lætitiâ sequitur acerbius est, h. 18. f. 46. c. 1.

V

VARIA crimina vitia seu peccata varias petunt correctiones, h. 10. f. 26. c. 2.
 Varii sunt vivendi modi, alius ex equestri militia, h. 21. f. 55. c. 2.
 Velum super faciem Moyfi positum quid significet, h. 11. f. 28. c. 2.
 Venia tantummodo denegatur obstinato & diffidenti de misericordia Dei, h. 17. f. 43. c. 2.
 Ventus sæpe significat in sacra scriptura dæmonis tentationem, h. 18. f. 46. c. 1.
 Verba quæ quis loquitur speculo comparantur, quia in ip-

FINIS.

INDEX

OMNIUM AUCTORITATUM SACRÆ SCRIPTURÆ
 quæ in hoc Opere ab Auctore citantur, & ab eo diligenter exponuntur, in
 quo littera H. homiliam, F. folium, & C. columnam significat.

GENESIS.

ca. **I**n monte salvum te fac: ne tu simul pereas, h. 25. f. 65. c. 1.
 26 Puteos quos foderant servi Abraham impleverunt humo Palestinæ, h. 15. f. 37. c. 2.
 31 Non enim me respicit sicut heri & nudius tertius, h. 14. f. 35. c. 1.

Exodi.

2 Pharaonis filia Moylen è sicella exclusit, h. 11. f. 28. c. 1.
 4 Ego obdarabo cor Pharaonis, h. 4. f. 12. c. 1.
 8 Venit musca gravissima in domo Pharaonis, h. 10. f. 25. c. 2.

sis verbis potest vita ipsius considerari, h. 21. f. 53. c. 2.
 Veritatis nomen duplicem habet significationem, h. 11. f. 27. c. 2.
 Via certissima ad salutem spiritualem recuperandam est confessio peccatorum ut in Petro, Magdalena, &c. h. 7. f. 19. c. 1.
 Viæ Domini sunt actiones seu opera ejus, h. 19. f. 47. c. 2.
 Viæ Domini rectæ & pulchræ, in principio tamen duræ & difficiles, h. 19. f. 48. c. 1.
 Viæ malorum difficiles, & tenebræ, & novissima earum ducunt ad mortem, h. 19. f. 49. c. 1.
 Virtutes sunt animæ robur, quemadmodum ossa cor, h. 13. f. 34. c. 1.
 Virtutes humiliantur adveniente peccato, in patria tamen habebunt fortitudinem, ibidem.
 Visio Ezechielis quando vidit quatuor animalia declaratur de quolibet justo, h. 16. f. 39. c. 2.
 Vita hominis bona est, si sit secundum spiritum, mala autem, si sit secundum carnem, h. 20. f. 51. c. 1.
 Vita præfens multum differt à vita cælesti, h. 21. f. 55. c. 1.
 Vita præfens lapidicinæ comparatur, in qua malleus tribulationis auditur, f. 66. c. 2.
 Vita peccatoris testatur quid ipse amet, h. 21. f. 53. c. 2.
 Vitulus qui subjectionem nescit libertatem beatorum significat, h. 25. f. 65. c. 2.
 Vitulo comparatur caro nostra, h. 25. f. 66. c. 1.
 Unguenta quæ fracto alabastro corporis Christi odorem dederunt sunt misericordia & justitia, h. 19. f. 49. c. 2.
 Voluntas sæpe ad se trahit iudicium rationis, ita ut sit ignorans omnis malus, h. 7. f. 18. c. 1.
 Voluntas Dei unica est, licet respectu effectuum multiplex dicatur, h. 4. f. 10. c. 1.
 Voluptuosi testæ comparantur, h. 8. f. 21. c. 1.
 Urias erat dignus præmio & non mortis supplicio, h. 1. f. 3. c. 1.

13. Pharo cum omni exercitu suo submersus est in mari, h. 14. f. 36. c. 1.
 17. Ego delebo memoriam Amalech de sub caelo, ibi. f. 35. c. 2.
 20. Altare de terra facietis mihi, h. 25. f. 65. c. 2.
 21. Auris servi hebraei perforabitur subula, h. 13. f. 33. c. 1.

Levitic.

1 Oblatio turturis holocaustum est, & oblatio suavissimi odoris Domino, h. 23. f. 59. c. 2.
 1 Detraha pelle hostiæ artus in frustra coincident, h. 25. f. 65. c. 1.
 13 Leprosus juxta legem mundandus omnes tenebatur

tur radere capillos, h. 14. f. 36. c. 1.
 13 Leprosus tenebatur habere os veste contextum, h. 21. f. 53. c. 2.
 14 Leprosus qui volebat purificari, tenebatur offerre duos passeres, h. 12. f. 31. c. 1.
 18 Si quis vero sanguinem comederit, obfirmabo faciem meam contra animam illius, h. 20. f. 51. c. 1.
 13 Et ego dedi illis vobis ut super altari meo expietis pro animabus vestris, h. 20. f. 52. c. 1.
 25 Sanctificabis annum quinquagesimum & vocabis remissionem cunctis habitatoribus terræ suæ, h. 1. f. 4. c. 1.
 27 Omnes decimæ terræ sive de frugibus sive de pomis arborum domini sunt, h. 18. f. 46. c. 1.
 32 Videns vitulum & choros iratusque valde projecit de manu tabulas, & confregit ad radicem montis, h. 3. f. 8. c. 1.

Numeri.

10 **F**AC tibi duas tubas argenteas ductiles, h. 19. f. 50. c. 1.
 19 Præcipe filiis Israel ut adducant ad te vaccam ruffam, h. 22. f. 56. c. 2.

Deuteronomii.

29 **C**ustodite ergo verba pacti hujus, & implete ea, ut intelligatis universa quæ facitis, h. 15. f. 37. c. 1.
 30 Mandatum hoc quod ego præcipio tibi hodie non supra te est, h. 23. f. 58. c. 2.

Josue.

8 **S**uper altate scripsit Josue Deuteronomium legis Moyfi, h. 25. f. 65. c. 1.
 15 Jubusæus numquam fuit extirpatus, h. 20. f. 52. c. 1.

I. Regum.

10 **I**nsiliet in te spiritus Domini, & mutaberis in virum alterum, h. 16. f. 41. c. 1.
 15 Peccavi, sed nunc honora me coram senioribus populi mei, h. 7. f. 19. c. 1.
 15 Sauli adversus Amalech pugnanti præcepit Deus ut demoliretur universa ejus, h. 14. f. 36. c. 1.
 15 Melior est obedientia quam victima, h. 23. f. 59. c. 1.
 10 Homo enim videt ea quæ patent, Dominus autem intuetur cor, h. 9. f. 23. c. 1.

III. Regum.

4 **E**Lisæus non venisset si baculo suo filius viduæ fuisset suscitatus, h. 22. f. 57. c. 2.

Hester.

15 **V**alde enim mirabilis es Domine & facies tua plena est gratiarum, h. 17. f. 42. c. 2.

Job.

2 **T**ESTA saniem radebat sedens in sterquilino, h. 2. f. 7. c. 1.
 2 Si bona suscepimus de manu domini, mala autem qua-

re non sustineamus? h. 4. f. 10. c. 2.
 6 Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est, h. 10. f. 27. c. 1.
 9 Si lotus fuero quasi aquis nivis, h. 6. f. 7. c. 1.
 9 Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti, h. 11. f. 27. c. 2.
 10 Memento quæso quod sicut lutum feceris me, h. 10. f. 26. c. 2.
 11 Si iniquitatem quæ est in manu tua abstuleris à te, h. 6. f. 16. c. 1.
 14 Lignum habet spem si precifum fuerit, rursus virefcere, h. 20. f. 50. c. 2.
 20 Cum dulce fuerit malum in ore ejus, abscondet illud sub lingua sua, h. 7. f. 18. c. 2.
 22 Si reversus fueris ad omnipotentem ædificaveris, h. 5. f. 14. c. 2.
 25 Deus mollivit, cor meum & omnipotens conturbavit me, h. 5. f. 13. c. 1.
 24 Dedit ei Deus locum penitentia, & ille abutitur eo in superbia, h. 4. f. 72. c. 1.
 24 Usque ad inferos peccatum illius. Obliviscatur illius misericordia, h. 17. f. 43. c. 2.
 25 A facie ipsius turbatus sum: & considerans cum timore folicitor, h. ead. f. 42. c. 2.
 25 Ecce luna non splendet, & stellæ non sunt mundæ in conspectu ejus, h. 24. f. 63. c. 1.
 31 Si osculatus sum manum meam ore meo, h. 21. f. 55. c. 1.
 40 Circumdabunt eum salices torrentis, h. ead. f. 54. c. 1.

Psalterii.

3 **D**omini est salus, h. 20. f. 52. e. 2.
 7 **S**crutans corda & renes Deus, h. 9. f. 23. c. 1.
 11 Propter miseriam inopum & gemitum pauperum nunc exurgam, h. 18. f. 44. c. 2.
 17 Ignis à facie ejus exarsit, carbones succensit sunt ab eo, h. 19. f. 48. c. 1.
 20 Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui, h. 14. f. 35. c. 1.
 24 Universæ viæ Domini misericordia & veritas, h. 19. f. 47. c. 2.
 26 Apud Dominum misericordia & copiosa apud eum redemptio, h. 4. f. 10. c. 2.
 31 Nolite fieri sicut equus & mulus quibus non est intellectus, h. 14. f. 35. c. 2.
 34 Omnia ossa mea dicent: quis similis tibi?, h. 13. f. 34. c. 1.
 37 Corruptæ sunt cicatrices meæ, à facie insipientiæ meæ, h. 7. f. 18. c. 1.
 48 Homo cum in honore esset non intellexit, h. 14. f. 35. c. 2.
 49 Peccatori autem dixit Deus, quare tu enarras justitias meas, h. 21. f. 53. c. 2.
 49 Non accipiam de domo tua vitulos, h. 22. f. 56. c. 1.
 49 Existimasti inique quod ero tui similis, h. 9. f. 23. c. 2.
 49 Hæc fecisti & tacui, h. 5. f. 12. c. 2.
 51 Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate? h. 5. f. 13. c. 1.
 58 Misericordia ejus preveniet me, h. 5. f. 13. c. 2.
 61 Mendaces filii hominum in stateris, h. 11. f. 29. c. 1.
 62 Sitivit in te anima mea, quam multipliciter tibi caro mea, h. 13. f. 33. c. 2.

RERUM NOTABILIUM QUÆ IN HOMILIS SUPER PSALMUM:

Miserere mei Deus continentur, in quo littera H. homiliam,
F. folium, & C. columnam significat.

ADAM collocavit Deus post peccatum ante paradysum ad majorem utilitatem ejus, h. 7. f. 20. c. 2.
Adam peccante, vitam animæ & vitam corporis amisit, ista tamen duo moriente Christo, & resurgente, recuperavimus, h. 18. f. 44. c. 2.
Adventus visibilis Domini duplex est, in primo ostendit suam misericordiam, in secundo ostendit suam justitiam, h. 19. f. 47. c. 2.
Amicorum lex est, ut eadem ament, & eadem etiam odio habeant, h. 11. f. 28. in fin. c. 2.
Angelus seipsum amavit velut alter Narcissus, h. 12. f. 31. c. 1.
Anima nostra in carne posita naviculæ in aqua comparatur, h. 10. f. 26. c. 1.
Anima à carne infirmitatem suam trahit, h. 10. f. 26. c. 1.
Anima in gratia maximam habet pulchritudinem, h. 12. f. 31. c. 1.
Animæ solummodo glorificantur ante judicium, possidebit tamen homo duplicia vestimenta post judicium, h. 13. f. 34. c. 1.
Animalia minuta, locusta, bruchus, rubigo, & eruca, quid significant, ponitur, h. 1. f. 4. c. 2.
Appetitus sive bonus sive malus radici arboris comparatur, h. 20. f. 50. c. 2.
Argumentum quod totius operis est summa, luci comparatur, h. 1. f. 2. c. 2.
Avaritia pulveri comparatur, h. 6. f. 15. c. 2.
Auditus nomine in sacra scriptura aliquando obedientia denotatur, h. 13. f. 33. c. 1.

B

BAPTISMI Sacramentum non est iterabile, cum sit quasi quedam Christi figura, h. 12. f. 30. c. 2.
Beatorum corda sibi invicem sunt manifesta, h. 24. f. 61. c. 2.
Beneficia peccatori collata arguunt ipsum ingratitude, ut tanto indignior sit venia, quanto majora fuerunt, h. 3. f. 7. c. 2.
Beneficia Dei soli comparantur, quia aliquos emolliunt, alios vero indurant, h. 17. f. 42. c. 2.

C

CÆCUS multa incommoda sustinet, h. 2. f. 6. c. 2.
Cæremoniæ veteris legis non emundabant animam, h. 12. f. 30. c. 2.
Cain, ut multi censent, usque ad septem generationes fuit expectatus ad penitentiam, h. 4. f. 11. c. 2.

Cani comparatur peccator, qui non sinit alium canem ligere vulnera sua, h. 7. f. 19. c. 2.
Caro nostra propter peccatum suscepit maledictionem, germinandi spinas & tribulos, h. 1. f. 4. c. 1.
Caro in fervitatem est redigenda, non tamen extinguenda, h. 15. f. 66. c. 2.
Caro in sacra scriptura aliquando ipsam nudam substantiam aliquando vitium illius significat, h. 20. f. 51. c. 1.
Carnis delitiæ pici comparatur, h. 6. f. 16. c. 1.
Carnis concupiscentia quodammodo minuit judicium & vim intellectivam hebetat, h. 10. f. 26. c. 1.
Carnis motus canum latratibus comparatur, h. 20. f. 52. c. 1.
Charitas patriæ auro mundo comparatur, h. 8. f. 21. c. 1.
Charitas igni comparatur, quia habet virtutem innovandi, h. 16. f. 40. c. 1.
Charitas auro comparatur, h. 24. f. 61. c. 2.
Charitatis præceptum cur novum dicatur, declaratur, h. 16. f. 41. c. 1.
Christus Salvator Christus medicus, qui dat salutem Regibus, h. 20. f. 52. c. 2.
Christus est altare, & fuit figuratus in altari, quod præcepit Deus ferri de terra, h. 25. f. 65. c. 2.
Christi meritis opera hominum sunt accepta, quæ alias non essent accepta, ibidem.
Christum induere quid sit, dicitur, h. 16. f. 41. c. 2.
Civitatis supernæ structura describitur, h. 24. f. 60. & sequenti, c. 2.
Cognitio peccatorum omnino est necessaria peccatori, h. 7. f. 18. c. 1.
Confessio est dux in pugna penitentis, contra peccata, h. 14. f. 35. c. 2.
Conscientia hominis facies ejus dicitur, quia per illam ab omnipotenti Deo cognoscitur, h. 17. fol. 42. c. 1.
Contradictio vires operantis minuit, h. 10. fol. 26. c. 1.
Contra, præpositio multipliciter sumitur, h. 7. f. 20. c. 1.
Cor hominis mari profundo comparatur, h. 7. f. 17. c. 2.
Cor contritum comparatur aromaticis nimium fractis, & comminutis, quæ multum redolent, h. 23. f. 59. c. 2.
Cordis nostri immunditiam sicut aquam effundere debemus, sunt tamen multi, qui in confessione non sic faciunt, h. 15. f. 38. c. 1.
Chrysalis super capita animalium visa Christum figuravit, in quo pulchritudo misericordiæ & horror justitiæ invenitur, h. 17. f. 43. c. 2.

D

David coram se peccatum suum habuit, ut magis ad magis illius peniteret, h. 7. f. 20. c. 1.
David Prophetavit de omnibus pertinentibus ad humani

generis redemptionem, h. 13. f. 32. c. 2.
David correctus non murmuravit, sed patienter tulit, h. 13. f. 33. c. 2.
David initium bonorum suorum tribuit Deo, & perseverantiam in illis, h. 18. f. 46. c. 2.
Davidis historia extense ponitur, h. 1. f. 2. c. 2.
Davidis peccatum non solum fuit magnum, verum etiam multiplex, h. 4. f. 9. c. 2.
Debitum peccati quare dicitur infinitum, h. 22. f. 56. c. 1.
Delitiæ mundanæ liquoribus comparantur, h. 6. f. 16. c. 1.
Deus noster ut peccatoris misereatur, legis tabulas frangit, h. 3. f. 8. c. 1.
Deus infinitus est, & omne quod in Deo est, infinitum est, h. 3. f. 8. c. 2.
Deus noster non solum peccata dimittit, sed etiam simul multa donaria tribuit, h. 5. f. 14. c. 2.
Deus noster justus ac omnipotens est, & ideo peccata impunita non dimittit, h. 9. f. 23. c. 1.
Deus noster tanto magis peccatorum recordatur ut puniat, quanto magis peccatorum illorum obliviscitur, h. 14. f. 34. c. 2.
Deus noster cum sit mundissimus, mundum cor, mundum templum, mundum hospitem requirit, h. 15. f. 38. c. 1.
Deus noster speculo comparatur: quia sine variatione sui talem reddit faciem, qualis est ea, quæ sibi, objicitur, h. 17. f. 43. c. 1.
Deus noster benigne & benignissime nobiscum agere decrevit, h. 24. f. 63. c. 2.
Differentia inter iniquitatem & peccatum describitur, h. 6. f. 16. c. 1.
Differentia magna est inter Sacramenta expiationis veteris legis, & baptismum seu penitentiam, h. 12. f. 29. c. 2.
Dilectio ut lata & ampla sit ad amicum & inimicum debet se extendere, h. 24. f. 61. c. 2.
Divitiæ veræ sunt virtutes, & hoc ararum testimonio, h. 2. f. 6. c. 1.
Divitiæ veræ non sunt terrenæ, h. 2. f. 5. c. 2.
Donum sapientiæ & donum scientiæ quid sit, ponitur, h. 19. f. 47. c. 1.

E

ECCLÉSIA militans non erit sine macula & ruga, h. 15. f. 37. c. 1.
Ecclesia præfens lapidationem murorum civitatis supernæ, h. 24. f. 60. c. 2.
Ecclesia militans aurum est, non tamen plene purgatum, h. 24. f. 61. c. 1.
Effectus peccati aliquando in sacra scriptura vocatur peccatum, sicut scriptura alicujus scribæ vocatur manus, h. 10. f. 25. c. 2.
Effectus multoties appellatur nomine suæ causæ: sicut peccatum dicimus sanguinem, quia à sanguine, id est carnis appetitu est, h. 20. f. 51. c. 2.
Error Aerii circa nuptias redarguitur, h. 10. f. 24. c. 2.
Error Pelagii circa originale peccatum proferitur, h. 10. f. 25. c. 1.
Error Armenorum circa remissionem peccati in Spiritum Sanctum destruitur, h. 10. f. 26. c. 2.

Error Lutheri circa penitentiam, destruitur, h. 14. f. 35. c. 2.
Error Ebionis, & Cerinthi circa sacrificia veteris legis confunditur, h. 22. f. 57. c. 2.

F

FACIES aliquando sumitur pro ira, h. 14. fol. 34. c. 2.
Facies Dei nostri duplex est, alia justitiæ, alia misericordiæ, h. 17. f. 42. c. 1.
Fides aliquando denotatur per auditum in sacra scriptura, h. 13. f. 32. c. 2.
Figura malorum aliquando est bonus vir, ut Job percussus, & mala aliquando sunt figura bonorum, h. 2. f. 7. c. 1.
Figura statuæ, quam in somno vidit Nabuchodonosor declaratur, h. 7. f. 20. c. 2.
Figura fuerunt baptismi illa, quæ contigerunt filiis Israel transeuntibus mare rubrum, h. 12. f. 30. c. 1.
Figura fuerunt illa, quæ in mundatione leprosi fiebant mortis Christi & redemptionis generis humani, h. 12. f. 31. c. 2.
Figura de servo hebræo sponte libertatem rejiciente declaratur, h. 13. f. 33. c. 1.
Figura fuit Josue pugnant contra Amalech, penitentis peccantis contra vitia & peccata, h. 14. f. 35. c. 2.
Figura fuit Pharaon cum omni exercitu suo suffocatus in mari, & leprosus, qui juxta legem tenebatur omnes radere capillos, & præceptum datum Sauli ut demoliretur Amalech, & omnia quæ habebat penitentis, quia omnium peccatorum tenetur agere penitentiam, h. 14. f. 36. c. 1.
Figura fuit Judas Machabæus veri penitentis, qui plene mundat templum animæ suæ, h. 15. f. 38. c. 2.
Figura filiorum Israel in captivitate & in labore luti, & lateris positum declaratur de genere humano, h. 18. f. 45. c. 1.
Figura fuit vacca quæ comburebatur in sacrificio, Domini nostri Jesu Christi, qui in ara crucis se obtulit Deo Patri, h. 22. f. 56. c. 2.
Figura fuit turrus, & quæ circa ipsam faciebant, peccatoris contriti, & totaliter ad Deum conversi, h. 23. f. 59. c. 2.
Flemus cum ex utero matris emergimus, duplici ex causa, h. 18. f. 44. c. 2.
Flos agri in multis periculis est posita, h. 18. f. 46. c. 1.
Franciscus Ordinis Minorum Fundator tribuit misericordiæ divinæ quod Socrates Philosophus philosophiæ, h. 4. f. 11. c. 1.
Frisivolis ac futilibus excusationibus peccata palliantes similes sunt Adæ facienti sibi perizonata, h. 7. f. 19. c. 1.

G

GRATIAM Sacramentorum designavit aqua quæ ex Christi latere exivit, h. 22. f. 57. c. 1.
Gratia seu charitas est cibus animæ, & omnis virtutis faporem in se continet, prout faciebat manna, h. 12. f. 30. c. 1.
Gratia est triplex, præveniens, cooperans, & perficiens, h. 15. f. 36. c. 2.
Gaudia hujus mundi sunt vana, h. 18. f. 44. c. 2.

- fol. 46. c. 2.
- 5 Sicut per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, h. 10. f. 24. c. 2.
- 6 An ignotamus fratres quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus, h. 12. f. 30. c. 2.
- 7 Si autem quod nolo malum hoc facio, jam non ego operor illud, h. 10. f. 25. c. 2.
- 7 Non enim quod volo bonum hoc facio, ibidem h. 10. f. 25. c. 2.
- 7 Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis hujus? h. 20. f. 52. c. 1.
- 8 Non sunt condignae passionis hujus saeculi ad futuram gloriam, h. 24. f. 63. c. 1.

Ex epistola Pauli prima ad Corinthios.

- 1 **P**raedicamus Christum Dei virtutem & Dei sapientiam, h. 11. f. 28. c. 1.
- 2 Quis scit hominum quae sunt hominis, nisi spiritus hominis qui in ipso est, h. 24. f. 61. c. 2.
- 3 Nescitis quia templum Dei estis vos, & Spiritus Sanctus habitat in vobis, h. 15. f. 38. c. 2.
- 10 Patres omnes sub nube fuerunt, & omnes mare transierunt, h. 12. f. 30. c. 1.
- 11 Si nos metipfos judicaremur, à Domino non judicaremur, h. 11. f. 28. c. 1.
- 12 Unicuique datur manifestatio spiritus ad utilitatem, h. 19. f. 47. c. 1.
- 13 Charitas patiens est, benigna est, h. 12. f. 30. c. 1.
- 13 Videmus nunc per speculum in aenigmate, h. 15. f. 37. c. 1.
- 15 Plus omnibus laboravi, non autem ego, sed gratia Dei mecum, h. 15. f. 36. c. 2.

Ex epistola Pauli II. ad Corinthios.

- 3 **D**UM Moyses legitur, velamen positum est super cor Judaeorum, h. 11. f. 28. c. 2.
- 3 Non sumus sufficientes cogitare aliquid ex nobis quasi ex nobis, h. 15. f. 39. c. 1.
- 5 Vetera transierunt, & ecce nova sunt omnia, h. 16. f. 41. c. 1.
- 12 Datus est mihi stimulus carnis meae, h. 20. f. 52. c. 1.

Ex epistola Pauli ad Galatas.

- 1 **C**UM autem placuit ei qui me segregavit ex utero matris meae, & vocavit me per gratiam suam, h. 15. f. 36. c. 2.
- 2 Vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus, h. 16. f. 41. c. 2.
- 4 Illa autem quae sursum est, h. 24. f. 61. c. 1.

Ex epistola Pauli ad Ephesios.

- 4 **R**enovamini autem spiritu mentis vestrae, & induite novum hominem, h. 16. f. 41. c. 2.

Ex epistola Pauli ad Philippenses.

- 2 **D**eus est enim qui operatur in nobis & velle & perficere pro bona voluntate, h. 15. f. 36. c. 2.

Ex epistola Pauli II. ad Timotheum.

- 2 **C**UM modestia corripiamus eos qui resistunt veritati, ne quando Deus det illis poenitentiam ad cognoscendam veritatem, h. 5. f. 13. c. 1.
- 4 **A**rgue, obsecra, increpa, h. 10. f. 26. c. 2.

Ex epistola Pauli ad Titum.

- 3 **P**ER lavacrum regenerationis & renovationis quem effudit in nos abunde, h. 12. f. 30. c. 2.
- 3 Non ex operibus justitiae quae fecimus nos, h. 20. f. 52. c. 2.

Ex epistola Pauli ad Hebraeos.

- 10 **H**orrendum est incidere in manus Dei viventis, h. 11. f. 28. c. 1.
- 10 Impossibile est enim sanguine taurorum & hircorum auferri peccata, h. 22. f. 56. c. 1.

Ex epistola Jacobi.

- 2 **S**uperexaltat autem misericordia iudicium, h. 3. f. 9. c. 1.

Ex epistola I. Joannis.

- 1 **S**I dixerimus quod peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, h. 8. f. 21. c. 1.
- 2 Omne quod est in mundo est concupiscentia oculorum, aut superbia vitae, h. 6. f. 15. c. 2.

Apocalypsis.

- 1 **F**acies ejus sicut sol, h. 17. f. 42. c. 2.
- 1 Nescis quia tu es miser & miserabilis, & pauper, & caecus, & nudus, h. 2. f. 5. c. 2.
- 3 Suadeo tibi emere à me aurum, h. 8. f. 20. c. 2.
- 21 Ipsa vero civitas aurum mundum, ibid. & h. 24. f. 61. c. 1.
- 21 Civitas in quadro posita est, h. 24. f. 61. c. 2.

FORUM QUAE IN VIGINTIQUATUOR HOMILIIS SUPER PSALMUM, Beati quorum remissa sunt iniquitates, continentur; in quo littera H. Homiliam, F. Folium, & C. Columnam significat.

A

- A**BEL sanguis alloquitur vindictam, h. 7. f. 18. c. 2.
- Abel sanguis mortem fratris petit, h. 7. ibidem.
- Abfolvendus non est, qui fatetur se non habere dolorem, nec abstinere posse, h. 5. f. 82. c. 1.
- Abfolutio illius qui non dolet, nec proponit abstinere, inutilis est, h. 5. f. 82. c. 1.
- Accipitres saturati vix redeunt ad dominum, famelici sic, h. 8. f. 89. c. 2.
- Adam excusavit suum peccatum, h. 11. f. 100. c. 2.
- Adam per poenitentiam remissa sunt peccata, h. 2. f. 73. c. 1.
- Aegyptus tenebra, h. 8. f. 91. c. 1.
- Aeternae beatitudinis certissimum signum correptio, h. 17. f. 120. c. 2.
- Aeternae damnationis indicium à Domino non flagellari, h. 21. f. 131. c. 2.
- Aeternae damnationis indicium peccatores suae voluntati relinquere, h. 8. f. 89. c. 2.
- Aeternae poenae consideratio optimum remedium peccatorum, h. 6. f. 84. c. 1.
- Amor Dei fortis bellator contra hostes nostros, h. 16. f. 117. c. 2.
- Amore & timore Deus nos ad se trahit, h. 3. f. 76. c. 1.
- Amorhæus significat amarum, h. 1. f. 70. c. 2.
- Angeli creati in veritate, h. 12. f. 70. c. 2.
- Anima poenitentis similis est mulieri parturienti, h. 24. f. 141. c. 1.
- Apostoli post jejunium & orationem receperunt Spiritum Sanctum, h. 17. f. 119. c. 1.
- Aquæ aliquando variæ hæreticorum doctrinae, h. 13. f. 105. c. 2.
- Aquæ significant tribulationes, h. 13. f. 106. c. 1.
- Aquila malitiam peccati designat, h. 4. f. 79. c. 1.
- Aures Dei significant virtutem auditivam, h. 18. f. 122. c. 1.
- Auster vocatur spiritus Dei, h. 4. f. 79. c. 1.
- Auxilio Dei multa potest homo facere, h. 24. f. 142. c. 1.
- Auxilio Dei quis indiget ad bonum faciendum vel cogitandum, h. 1. f. 69. c. 2.
- Auxilium suum Deus nunquam denegat imploranti, h. 17. f. 118. c. 1.

B

- B**Aptismus Christi per aliquod tempus differri potest, h. 11. f. 99. c. 1.
- Barbaræ nationes peccata designant, h. 1. f. 70. c. 1.
- Basan confusio, h. 17. f. 119. c. 1.
- Basiliscus interfecit quos aspexit, h. 18. f. 122. c. 2.
- Beati nihil merentur per bona opera, h. 14. f. 112. c. 1.

- Beatitudo vocatur in sacris litteris via ad ipsam, h. 2. f. 72. c. 1.
- Bestia amaraque uno tantum contenta cibo, h. 19. f. 125. c. 1.
- Bestiæ ad necessitatem utuntur cibo & potui, ibidem.
- Bestiis comparantur peccatores, h. 19. f. 124. c. 2.
- Bestiis inferiores sunt aliqui peccatores, h. 1. f. 71. c. 1.
- Bestiis similes dicit scriptura, qui ratione non reguntur, h. 19. f. 124. c. 2.
- Bona Deus elicit ex malis, h. 1. f. 69. c. 2.
- Bona sopita sunt per peccatum, h. 6. f. 83. c. 2.
- Bonum aliquid non potest quis facere, nec cogitare sine adjutorio Dei, h. 1. f. 69. c. 2.
- Brachia Dei significant virtutum operantium, h. 18. f. 122. c. 1.

C

- C**AIN primus à Deo maledictus, h. 7. f. 88. c. 2.
- Captivitas flagellum divinae justitiae, h. 21. f. 131. c. 2.
- Caput Dei significat influxum Dei in homines & Angelos, h. 18. f. 122. c. 1.
- Caro fragilitatem & vitium designat sæpe in sacra scriptura, h. 6. f. 83. c. 1.
- Chananeus significat affligens, h. 1. f. 70. c. 2.
- Charitas dicitur tegere peccata, quia poenam æternam illis non injungit Deus, h. 3. f. 74. c. 2.
- Charitas omni bono tribuit esse meritorium vitæ æternæ, ibidem.
- Charitas tegit bona & mala, ibidem.
- Charitas tegit peccata, ibidem.
- Charitas via regia, rectissima, & lata, h. 18. f. 121. c. 1.
- Christi figura templum Salomonis, h. 18. f. 122. c. 2.
- Christi humanitas habitaculum divinitatis, ibidem c. 1.
- Christi meritis salvantur iusti, non suis, h. 15. f. 113. c. 1.
- Christi mortem Deus convertit in utilitatem humani generis, h. 1. f. 69. c. 1.
- Christi passionis contemplatio erigit in spem justitia absorptum, h. 23. f. 138. c. 2.
- Christi sanguis loquitur misericordiam, h. 7. f. 88. c. 2.
- Christi sanguis veniam peccatoribus impetrat, h. 9. f. 93. c. 1.
- Christi vulnera foramina petrae, h. 15. f. 113. c. 2.
- Christum figuravit mensura arcae Noe, h. 15. f. 113. c. 1.
- Christus docuit nos suo exemplo humilitatem, manufactudinem, & persecutionem ferre, h. 17. f. 120. c. 1.
- Christus non habuit justitiam originalem, h. 12. f. 102. c. 2.
- Christus nullum habuit peccatum, ibidem.
- Christus nunquam ascendit super equum, h. 19. f. 126. c. 2.
- Christus orat in agonia postus, ut suo exemplo nos do-

doceat orare, h. 13. f. 107. c. 2. in fine.
 Christus passione sua multo pluribus prospexit, quam qui meruerunt virtutem passionis ejus, h. 18. f. 122. c. 2.
 Christus pro solis iustis oravit morti propinquus, h. 15. f. 112. c. 2.
 Christus pro solis iustis passionem obtulit, ibidem.
 Circumstantia festi confitenda, h. 10. f. 97. c. 2.
 Circumstantia loci sacri confitenda, ibidem.
 Circumstantia mutantes speciem confitenda, ibidem.
 Clamare dicuntur peccata gravissima, h. 7. f. 87. c. 2.
 Confessio absque dolore iteranda, h. 5. f. 82. c. 1.
 Confessio à Deo influita & præcepta, h. 6. f. 84. c. 2.
 Confessio articularis olim non erat necessaria, ibidem.
 Confessio debet esse integra, h. 10. f. 82.
 Confessio dolosa peccatum gravissimum, h. 5. f. 80. c. 2.
 Confessio ficta auget peccatum, h. 5. f. 81. c. 1.
 Confessio necessaria non est statim post peccatum, h. 11. f. 99. c. 1.
 Confessio necessaria singulis annis, ibidem.
 Confessio necessaria in periculo mortis, h. 11. ibidem.
 Confessio necessaria tempore acerbissimæ pestis, ibidem.
 Confessio necessaria, cum quis habet confessorem, & non sperat se habiturum tempore confessionis necessitate, ibidem c. 2.
 Confessio peccati publici est necessaria, h. 9. f. 93. c. 2.
 Confessio post mortem intemptiva, h. 12. f. 105. c. 1.
 Confessio sine dolore inutilis, h. 5. f. 82. c. 1.
 Confessio si non omnia peccata confitentur, inutilis, h. 10. f. 96. c. 1.
 Confessio spirituale pharmacum, h. 5. f. 81. c. 2.
 Confessio vera non est, nisi adit dolor & propositum verum non peccandi, ibidem.
 Confessor aliena peccata interrogans multum peccat, h. 9. f. 95. c. 1.
 Confessus absque dolore non implet præceptum Ecclesiæ, h. 5. f. 82. c. 1.
 Confessus peccatum gratiam recipit, h. 6. f. 86. c. 1.
 Confitens dolose Deum fallit, h. 5. f. 8. c. 1.
 Confiteri proponens quod tantam assequitur gratiam, ac si confiteatur, h. 11. f. 100. c. 1.
 Confiteri volens habet se disponere sicut recepturus pharmacum, h. 5. f. 81. c. 2.
 Contritio inanis nisi sit omnium peccatorum, h. 10. f. 96. c. 1.
 Corde solus Deus placari vult, h. 2. f. 72. c. 2.
 Correctio signum certissimum æternæ beatitudinis, h. 17. f. 120. c. 2.

D

Damna existentibus in peccato mortali, h. 24. f. 140. c. 2.
 Damnatorum pœnæ describuntur, h. 22. f. 134. & 136. per totum.
 Daniel post jejuniū & orationem multa intellexit, h. 17. f. 119. c. 2.
 David exultavit in Domino, h. 16. f. 116. c. 1.
 David humilior & cautior ex peccato, h. 1. f. 69. c. 2.
 David melior fuit post penitentiam, ibidem.
 David multum profecit ex peccato, ibidem.
 David peccatum fuit gravissimum, h. 7. f. 89. c. 1.
 David prosperitate oblitus est Dei: & tribulationibus

compunctus est ad Deum redire, h. 8. f. 90. c. 1.
 David à Deo sæpissime liberatus est, h. 16. f. 115. c. 1. & 2.
 Delictum & peccatum differunt, h. 9. f. 93. c. 1.
 Delictum pro peccato sæpissime in sacris litteris, ibidem.
 Dæmones dicuntur venatores, h. 16. f. 117. c. 1.
 Dæmon possidet conscientiam habentis peccatum mortale, h. 12. f. 102. c. 2.
 Dæmones volucres cœli, ibidem.
 Dæmones vulpes, ibidem.
 Dæmon mortis tempore acerrima tentatione invadit, h. 13. f. 107. c. 2.
 Dæmon quid habet in habente peccatum veniale, h. 12. f. 102. c. 2.
 Dei accessus facilis, h. 15. f. 114. c. 1.
 Dei conspectus utilisissimus, h. 18. f. 123. c. 1.
 Dei membra tributa ab scriptura mystice intelligenda, h. 18. f. 121. c. 2.
 Dei omnia opera perfecta, h. 10. f. 95. c. 1.
 Deus alloquitur peccatores, h. 6. f. 85. c. 1.
 Deus an exaudiat peccatores, h. 12. f. 104. c. 1.
 Deus aut omnia peccata condonat, aut nullum, h. 10. f. 95. c. 1.
 Deus dicitur nescire malos, quia illis præmia æterna decrevit non dare, h. 3. f. 74. c. 2.
 Deus docet nos aliquando interius per inspirationem, aliquando exterius per Doctores, h. 17. f. 119. c. 2.
 Deus docet nos bonitatem virtutis, suavitatem mandatorum Dei, præmia magna quæ præparavit Deus diligentibus se, leve quod patimur, magnum quod speramus, h. 17. ibid. c. 1.
 Deus doctor supremus omnium, h. 19. f. 124. c. 1.
 Deus electos labi permittit, ut humiliores & cautiores reddat, h. 1. f. 70. c. 1.
 Deus erudit peccatores flagellis, h. 17. f. 120. c. 2.
 Deus est auctor virtutis, h. 1. f. 69. c. 1.
 Deus est incorporeus, h. 18. f. 121. c. 2.
 Deus factus est homo ob peccatum, h. 1. f. 69. c. 1.
 Deus fieret homo secundum aliquos, hominibus non peccantibus, ibidem.
 Deus iustus & peccatores alit, h. 15. f. 114. c. 2.
 Deus mortuus est pro hominibus ob peccatum primi hominis, h. 1. f. 69. c. 1.
 Deus non denegat suum auxilium petenti, h. 17. f. 117. c. 2.
 Deus non infert duplicem tribulationem pro crimine, h. 4. f. 78. c. 2.
 Deus nos docet malos esse illecebras noxias, divitias, homines fugaces & vanos, h. 17. f. 119. c. 1.
 Deus omnia novit, h. 9. f. 93. c. 1.
 Deus omnia quæ sunt in homine perfectus videt, quam spiritus hominis, ibidem.
 Deus omni malo pœnam, & omni bono præmium decernit, h. 3. f. 74. c. 2.
 Deus peccatores flagellat ut vivificet, non ut interimat, h. 8. f. 89. c. 2.
 Deus peccatores non respicit, h. 18. f. 122. c. 2.
 Deus permittit aliquos à se avolare, ut cognoscat quid ex se possint, h. 8. f. 89. c. 2.
 Deus portus optimus, h. 15. f. 113. c. 2.
 Deus quem sanat, integre sanat, h. 16. f. 95. c. 2.
 Deus quos aspicit revocat è morte ad vitam, h. 18. f. 122. c. 2.
 Deus refugium in omni tribulatione, h. 15. f. 114. c. 2.
 Deus

Deus refugium iustorum in iudicio, h. 15. f. 112. c. 1.
 Deus refugium iustorum & peccatorum in hac vita, ibidem.
 Deus similis arbori quam vidit Nabuchodonosor, h. 15. f. 114. c. 2.
 Deus voluntatem suam manifestans loquitur nobis, h. 18. f. 122. c. 1.
 Diabolum habet aliquid in peccatoribus, h. 12. f. 112. c. 2.
 Diluvium aliud non erit, h. 13. f. 105. c. 1.
 Diluvium quando Deus venerit ad iudicium, h. 13. f. 106. c. 1.
 Diluvium aquarum in morte peccatorum, ibidem.
 Diluvium aquarum multarum tribulationes mortis, ibid. c. 2.
 Diluvium aquarum multarum extremo iudicio imputat, h. 14. f. 109. c. 1.
 Dolosum spiritum habet penitens qui non intendit facere quod ore dicit, h. 5. f. 80. c. 2.
 Dolosus non requiescit in monte sancto Dei, ibidem.
 Domus conscientia censetur, h. 6. f. 85. c. 1.

E

Ecclésiæ Catholice doctrina una, h. 13. f. 105. c. 2.
 Eleemofyna necessaria cum pauper est in gravi necessitate, h. 11. f. 99. c. 1.
 Ephraim frugifer aut crescens, h. 8. f. 89. c. 2.
 Equi nomine, concupiscentia carnis & superbia significatur, h. 19. f. 126. c. 1.
 Equus est salacissimus, ibid. c. 2.
 Eva excusavit suum peccatum, h. 11. f. 100. c. 2.
 Evangelistæ omnes idem sentiunt, h. 13. f. 105. c. 2.
 Exempla multum movent, h. 12. f. 102. c. 1.

F

Facilius animum allicit ad amorem rei, h. 11. f. 98. c. 2.
 Fames flagellum Domini, h. 21. f. 131. c. 2.
 Fertilitas omnis obliviosa est, h. 8. f. 89. c. 2.
 Flagella huius vitæ fames, sitis, morbi, pestis, tyrannorum oppressio, pseudoprophetarum falsa prædicatio, h. 21. f. 131. c. 2.
 Flagella iustorum non sunt multa, h. 21. ibid. c. 1.
 Flagella peccatorum multa, ibidem.
 Flagellat Deus hic peccatores ut emendet, h. 21. f. 134. c. 1.
 Flagellat Deus iustum ut probet, ibid. f. 131. c. 1.
 Flagellatus fuit Job, ibidem.
 Flagellatus fuit populus Israeliticus, ibidem.
 Flagellavit Deus unicum filium suum, ibidem.
 Flagellis Deus ad se convertit peccatores, ibidem.
 Femina penitens vir dicitur, h. 4. f. 80. c. 1.
 Foliis arboris assimilata scriptura verba, h. 11. f. 101. c. 2.
 Fratrum discordiæ acerbissimæ, h. 16. f. 117. c. 1.

G

Glossator decreti erravit, dicens confessionem ab Ecclesiâ influitam, h. 6. f. 84. c. 2.

Gratitudo stimulat animum ad plura præstanda, h. 16. f. 115. c. 2.
 Græci propter peccatum flagellati à Deo per Turcam, h. 21. f. 132. c. 2.
 Gulæ dediti sunt homines, h. 19. f. 125. c. 1.

H

Hereticus similis excusans peccatum, h. 11. f. 101. c. 1.
 Hereticus significat peccatorem, h. 15. f. 113. c. 2.
 Homicidium clamat ad Deum, h. 7. f. 88. c. 1.
 Homicidium primum maledictum à Deo, ibidem.
 Hominis voracitas est causa tot infirmitatum, h. 19. f. 125. c. 1.
 Homo aliquando in sacris litteris pro peccatore, h. 4. f. 79. c. 1.
 Homo in omne ferarum genus sævit, h. 19. f. 125. c. 1.
 Homo non moreretur, si non peccasset, h. 1. f. 69. c. 1.
 Homo non uno cibo contentus, h. 19. f. 125. c. 1.
 Homo valde deditus gulæ, ibidem.
 Honori sibi deberi putant aliqui propter peccatum, h. 10. f. 97. c. 2.
 Humilias falsa quæ se tuetur mendacio, h. 12. f. 103. c. 2.

I

Iactantia multum nocet, h. 7. f. 87. c. 1.
 Iactantes se similes sunt gallinis, ibidem.
 Iebusæus, ideo conculcatus, h. 1. f. 70. c. 2.
 Ingratitudo defecit fontem beneficiorum, h. 16. f. 115. c. 2.
 Intellectus in peccatorem valde depravatus, h. 17. f. 118. c. 2.
 Intellectus summe necessarius, ut liberetur quis à dæmone, & à vitiis, ibidem.
 Iniquitas & peccatum non differunt, h. 3. f. 75. c. 1.
 Iudex sententiam ferre non potest ex eo quod ut privatus scit, h. 9. f. 93. c. 2.
 Iussi propter antiqua peccata sæpe puniuntur in hac vita, h. 4. f. 79. c. 2.
 Iussi in iudicio refugium inveniunt, h. 15. f. 112. c. 1.
 Iustum cum impio non punit Deus in iudicio, ibidem.
 Iustum cum impio non punit Deus hic, ibidem.
 Iustus ex lapsu suam fragilitatem cognoscit, h. 1. f. 71. c. 1.

L

Lærandum in Domino, non in se ipsis, h. 24. f. 142. c. 1.
 Læteri debet peccator post præctam penitentiam, ibid. f. 141. c. 2.
 Latrones sunt varii appetitus sensuum, h. 8. f. 91. c. 2.
 Lamech cur censetur majorem sibi pœnam debere, quam Cain, h. 6. f. 86. c. 1.
 Lamech vere penituit, h. 6. f. 85. c. 2.
 Ligatura absolutio Sacerdotis & satisfactio, h. 6. f. 84. c. 1.
 Livor peccatum ex ignorantia, ibidem.
 Lutherus ait non omnia peccata confitenda, h. 16. f. 96. c. 2.

Luxuriæ valde dediti sunt homines, h. 19. f. 125. c. 2.

M

MAgdalena majoris meriti post penitentiam quam ante unquam fuit, h. 2. f. 74. c. 1.

Malis non tribuit Deus virtutem producendi bonum, h. 1. f. 69. c. 1.

Malum Deus non sineret esse, nisi ut faciat ex ipsis bonum, ibidem.

Malum omne Deus vertit in aliquam utilitatem, ibidem.

Manasses oblitivus, h. 8. f. 89. c. 2.

Manichæi docent, bruta animalia intelligere & discernere sicut homines, h. 19. f. 124. c. 2.

Manus Dei significat virtutem ejus operativam, h. 18. f. 122. c. 1.

Manus opera, h. 7. f. 86. c. 2.

Maria Virgo ab omni tributo dæmonis libera, h. 12. f. 102. c. 2.

Martino morienti dæmon addiit, h. 13. f. 107. c. 2.

Medicamina contritio & divinæ comminationes, h. 6. f. 84. c. 1.

Mel bonum designat, h. 1. f. 69. c. 1.

Membra tributa Deo ab scriptura sunt mystice intelligenda, h. 18. f. 121. c. 2.

Mentiendum non est pro toto mundo, h. 10. f. 96. c. 1.

Mercedis retentio clamat ad Deum, h. 7. f. 88. c. 1.

Meriti vis consistit in divinæ voluntate, h. 14. f. 111. c. 1.

Miracula fieri à peccatoribus non concedit Deus in testimonium sanctitatis, h. 12. f. 104. c. 1.

Miracula fieri à peccatoribus in testimonium fidei, ibidem.

Morbi flagellum Domini, h. 21. f. 132. c. 1.

Morbi plures sunt in solo homine quam in omnibus animalibus, h. 19. f. 125. c. 1.

Morienti non difficultas penitentiae, sed misericordia Dei est exponenda, h. 13. f. 108. c. 1.

Mors propter Deum pretiosa, & si ob tormenta non recordatur peccatorum, nullum habet dolorem, h. 3. f. 74. c. 2.

Mulus significat avarum, h. 19. f. 127. c. 1.

Mulus sterilis, ibidem.

Multiloquium non est mortale peccatum, h. 9. f. 94. c. 2.

N

NOË area figura Ecclesiæ militantis, h. 15. f. 112. c. 2.

O

Occasio peccati vitanda est, h. 10. f. 96. c. 1.

Occasio peccati sic vitanda, ne in alteram gravioris peccati incidat, ibidem.

Ociositas totius mali origo, h. 9. f. 94. c. 2.

Otium non est peccatum mortale, h. 9. f. 94. c. 2.

Oculi Domini acutissima ejus intelligentia, h. 18. f. 122. c. 1.

Oculi Domini aliquando pro sua erga nos miseratione accipi solent, ibidem.

Oculus Domini penetrabilior omni gladio accipitur, h. 9. f. 93. c. 1.

Oleum divina promissio remissionis peccatorum & gloriæ æternæ, h. 6. f. 88. c. 1.

Orationis non est tempus mortis inopportuna, h. 13. f. 106. c. 1.

Oratio post mortem intemptiva, h. 12. f. 105. c. 1.

Oratio sine Christi favore & auxilio nihil potest impetrare, h. 2. f. 73. c. 2.

Opera illa bona sunt, in quibus nullum inest peccatum, h. 9. f. 93. c. 2. in fine.

Opera nostra dicuntur clamare, h. 7. f. 87. c. 2.

Opus aliquod non placat Deum, nisi ex corde procedat, h. 5. f. 8. c. 1.

Ossa in sacra scriptura sæpe significant fortia & virtutes, h. 6. f. 83. c. 1.

Ossa aliquando divitiarum, h. 8. f. 91. c. 1.

Os verba significat, h. 7. f. 86. c. 2.

Ovis primogenitum initium virtutis, ibidem.

Ovis significat justitiam & benignitatem, ibidem.

P

Peccata ad inventiones hominum, h. 20. f. 129. c. 2.

Peccata etiam notissima Confessoris sunt & dicenda ac si illa ignoraret, h. 9. f. 93. c. 2.

Peccata graviora prius confitenda, h. 10. f. 98. c. 1.

Peccata non dimittantur in inferno, h. 3. f. 75. c. 1.

Peccata, non virtutes confitenda, h. 9. f. 92. c. 1.

Peccata omnia non sunt paria, h. 7. f. 87. c. 2.

Peccata omnia sunt detestanda, h. 2. f. 73. c. 1.

Peccata propria confitenda non aliena, h. 9. f. 94. c. 2.

Peccata solus Deus dimittit, h. 12. f. 104. c. 2.

Peccato nullus homo caruit, h. 12. f. 103. c. 1.

Peccatum alienum dicendum in confessione, si potest confiteri, h. 9. f. 93. c. 1.

Peccatum alienum non manifestandum in confessione, si fieri potest, ibidem.

Peccatum amarum facit fel, h. 1. f. 70. c. 2.

Peccatum delatum in judicio manifestabitur, non ad decus, sed ad gloriam, h. 4. f. 80. c. 1.

Peccatum dicitur porta mortis, h. 4. f. 77. c. 2.

Peccatum dicitur miseriæ lacus, ibidem.

Peccatum & delictum differunt, h. 9. f. 92. c. 1.

Peccatum pro delicto sæpissime in sacris litteris, ibidem.

Peccatum electorum Deus convertit in illorum utilitatem, h. 1. f. 69. c. 2.

Peccatum habentis cor ferreum Deus convertit in aliorum utilitatem, ibidem.

Peccatum imputari est ad penam destinari, h. 4. f. 77. c. 2.

Peccatum non imputari & dimitti idem, ibidem.

Peccatum non censetur quod voluntarium non est, h. 2. f. 72. c. 2.

Peccatum perit, cum per penitentiam destruitur, h. 4. f. 79. c. 2.

Peccatum primi hominis in maximum celsit bonum, h. 1. f. 69. c. 1.

Peccatum quodlibet habet duo mala, averfionem à Deo, & conversionem ad commutabile bonum, h. 3. f. 76. c. 1.

Peccatum remitti est dissolvi obligationem mortis æternæ, h. 14. f. 78. c. 1.

Peccatum summa miseriæ, quia est via ad ipsam, h. 4.

4. fol. 77. c. 2.

Peccatum suum agnosci, qui illud vere detestatur, h. 2. f. 73. c. 1.

Peccatum vires animæ minuit, h. 6. f. 83. c. 2.

Peccatorum remissionem consecuti sunt omnes penitentes, h. 12. f. 104. c. 2.

Peccatores aliqui canibus similes, h. 20. f. 129. c. 1.

Peccatores in judicio non inveniunt refugium, h. 15. f. 112. c. 1.

Peccatores dolores cogunt peccata præterita relinquere, h. 8. f. 90. c. 2.

Peccatores plagis emendantur, h. 8. f. 89. c. 2.

Peccatores non habentes dolorem nec propositum abstinendi, non accedant ad confessionem, h. 5. f. 82. c. 2.

Peccator nisi Deo adjuvante non potest ad rectam viam venire, h. 17. f. 118. c. 2.

Peccator post peccatum aliquando rector & fortior surgit, & cautius vivit, h. 2. f. 74. c. 1.

Peccator revocatur ab amore inordinato timore gehennæ, spe præmii æterni, amore Dei, h. 3. f. 76. c. 1. & 2.

Peccator sic dicitur à mortis æternæ obligatione, h. 4. f. 78. c. 1.

Peccator sibi debet imputare peccatum, non Deo, nec diabolo, nec homini, h. 11. f. 100. c. 1.

Persecutio, via ad beatitudinem, h. 2. f. 72. c. 1.

Pestis flagellum Domini, h. 21. f. 131. c. 2.

Petra aliquando peccatum significat, h. 1. f. 69. c. 1.

Petro multum profuit negatio Christi, h. 1. f. 69. c. 2.

Petrum Deus permisit peccare, ut disceret misericordiam, h. 1. f. 70. c. 2.

Petrus firmius dilexit Christum post penitentiam, quam antea, h. 2. f. 74. c. 1.

Philippus Melancthon facit Deum auctorem peccatorum, h. 11. f. 100. c. 2.

Phryges plagis emendantur, h. 8. f. 89. c. 2.

Plaga tumens peccatorum ex malitia, h. 6. f. 84. c. 1.

Plangere digne nullus posset, nisi Christus adjuvaret, h. 2. f. 73. c. 2.

Penitentia dicitur tribulatio, h. 4. f. 78. c. 2.

Penitentia dicitur beatitudo, quia est via ad ipsam, h. 4. f. 77. c. 2.

Penitentia absque charitate nihil ad salutem valet, h. 3. f. 75. c. 1.

Penitentiam differre multum nocet, h. 6. f. 83. c. 2.

Penitentia dicitur peccatorum absolutio, h. 2. f. 72. c. 2.

Penitentia à timore servili inchoata bona est, h. 3. f. 75. c. 2.

Penitentia est justitiæ punitivæ pars, & ad ipsam reducit, h. 2. f. 73. c. 1.

Penitentia exterior sola, hoc est jejunium, oratio, & elemosyna, absque cordis contritione non remittit peccatum, h. 2. f. 72. c. 1.

Penitentia ex Dei amore remittit peccatum, h. 3. f. 75. c. 1.

Penitentia ex timore gehennæ, & spe præmii æterni non remittit peccatum, h. 3. f. 76. c. 2.

Penitentia facit non imputari peccatum, h. 4. f. 78. c. 1.

Penitentia innocentia æquari potest, h. 2. f. 74. c. 1.

Penitentia omem suam potestatem capit à charitate, h. 3. f. 75. c. 1.

Penitentia omni peccato quantumcumque atroci medetur, h. 1. f. 70. c. 1.

Penitentia quodammodo cogit Deum ad revocandum

sententiam datam contra peccatorem, h. 4. f. 78. c. 1.

Penitentia remittens peccatum est dispendicia peccati, h. 2. f. 72. c. 1.

Penitentia remittens peccatum, requirit voluntatem Confessoris, & satisfactionis, h. 2. f. 72. c. 2.

Penitentiam remittere peccatum vetustissimum est, h. 2. f. 73. c. 1.

Penitentia remittit quantumcumque grave peccatum, & omnia, h. 2. f. 74. c. 1.

Penitentia sæpenumero innocentiam excedit, h. 2. f. 74. c. 1.

Penitentia sæpe nullum vestigium relinquit præteriti lapsus, ibidem.

Penitentia sive virtus sive sacramentum remittit peccatum, h. 2. f. 72. c. 2.

Penitentia vera ab amore Dei debet proficisci, non ab horrore penarum, h. 14. f. 110. c. 2.

Penitentia durat usque ad mortem, h. 13. f. 106. c. 1.

Penitentia tempus mortis non est opportunum, h. 13. f. 106. c. 1.

Penitens exultat de penitentia præteritorum, & timeat futura, h. 16. f. 116. c. 2.

Penitens perquirat Confessorem valde doctum, h. 10. f. 97. c. 1.

Præceptum Dei non implet, qui confitetur absque dolore, h. 5. f. 82. c. 1.

Præceptum Ecclesiæ non implet, qui caret dolore, ibid.

Præcepta Dei facienti concedit quod postulat, h. 17. f. 118. c. 2.

Præcepta Dei non potest quis intelligere, nisi à Deo edoctus, ibidem.

Præcepta non potest quis implere nisi intellexerit, ibid.

Prædicatio falsa pseudoprophetarum flagellum Domini, h. 21. f. 133. c. 1.

Prodigus filius abundantia à domo patris recessit, & fame compulsus reversus est, h. 8. f. 90. c. 1.

Prosperitas auferit cognitionem Dei & sui, h. 20. f. 128. c. 1.

R

Regulus solo visu interimit, h. 9. f. 94. c. 2.

Remedia contra tentationes dæmonis tempore mortis, h. 23. f. 138. c. 2.

Remissio peccati via ad beatitudinem, h. 2. f. 72. c. 1.

S

SABA captivitatem significat, h. 10. f. 97. c. 1.

Saba peccatricem animam significat, ibidem.

Sabbatum dicitur otium & mori vacatio, h. 14. f. 111. c. 2.

Sacramenta omnia gratiam conferunt, h. 23. f. 138. c. 1.

Sacramenta remedia contra peccatum, h. 23. f. 138. c. 2.

Sancti invocandi quasi intercessores, non quasi possint præstare quod petitur, h. 23. f. 139. c. 2.

Satisfactio injungenda juxta peccata, h. 10. f. 97. c. 2.

Satisfactio eadem non est pro omni peccato injungenda, ibidem.

Sperantes in Domino utilissimum, h. 23. f. 139. c. 1.

Sperandum non est in sua virtute, nec in hominibus, nec in solis Sanctis, nec in divitiis, h. 23. f. 139. c. 2.

Spina comparatur conscientiaæ stimulo, h. 8. f. 90. c. 1.

Spiritus Sanctus in columbæ specie apparuit, quia columba caret felle, h. 1. f. 70. c. 2.
Spiritus Sanctus totius bonitatis fons & origo, ibidem.

T

Testimonium contra peccatores dicent Angeli, demones, Sancti, & alii peccatores, h. 14. f. 110. c. 1.

Timor Dei optimum remedium contra hostes oppugnantes nos, h. 16. f. 117. c. 2.

Timor Dei via ad beatitudinem, h. 2. f. 72. c. 1.

Timore & amore Deus nos ad se trahit, h. 3. f. 76. c. 1.

Timor & amor medentur averso & converso, ibidem.

Timor servilis præstat initium penitentia, & charitas complementum, ibidem.

Tyrannorum oppressio flagellum Domini, h. 21. f. 131. c. 2.

Tribulatio ad penitentiam movet, h. 8. f. 91. c. 1.

Tribulatio ad confessionem cogit, ibidem.

Tribulatio facit peccatorem converti ad Deum, h. 20. f. 129. c. 1.

Tribulatio homini quod frænum equo & mulo chamus, ibidem.

Tribulationes diversas juxta conditiones peccatorum Deus immitit, ibidem.

Tribulationes optare proximis ad illorum salutem licet, h. 20. f. 130. c. 1.

Turca tyrannice opprimit quos capit, h. 21. f. 132. c. 2.

V

Venialia bonum est confiteri, h. 9. f. 94. c. 2.

Venialia de quibus dubitat an sint mortalia, confitenda, ibidem.

Venialia non mortem inferunt animæ, parant tamen viam ad illam, ibidem.

Venialia non sunt contemnenda, ibidem.

Venialia non tenetur quis confiteri, etiamsi nullum adfit mortale, ibidem.

Venialia sic dicuntur, quia facile dimittuntur, ibidem.

Ventorum nomine inconstantia mentis significatur, h. 18. f. 123. c. 1.

Verecundia aliquos dejicit a confessione peccatorum, h. 10. f. 97. c. 2.

Verecundia non manifestandi peccatum, ex superbia nascitur, ibidem.

Via Domini humilitas, paupertas, & patientia, h. 17. f. 120. c. 2.

Via duæ perducunt nos ad Deum, & Deum ad nos, h. 21. f. 131. c. 1.

Virtutes ad inventiones Dei, h. 20. f. 129. c. 2.

Viventi exponendum difficile esse in mortis articulo penitere, h. 13. f. 108. c. 1.

Voluntas peccatoris cæca, h. 17. f. 118. c. 2.

Utiæ fidelitas commendatur, h. 7. f. 88. c. 2.

Vulnus nisi detegatur medico non potest curari, h. 6. f. 84. c. 1.

Vulnus peccatum ex infirmitate, h. 6. f. 84. c. 1.

F I N I S.

Insignem, Catholicisque scarentem sententiis in quinquagesimum psalmum expositionem Senatus regius mihi videndam commisit, quæ & Christianum illud, religiosissimumque Patris nostri Alphonsi à Castro pectus redolet, & Auctoris profundissimos thesauros ostendit. Opus certe quod & sacrosanctæ Ecclesiæ frugi erit, & Concionatorum labores non parum refecabit. Unde prælo mandari laudabile est, ne tanto thesauro Christi populus fraudetur. Matrui apud Trinitarium Institutum, diebus Februarii. Anno 1566.

Frater Joannes de la Vega,
Theologus Doctor.

